

OBISK NA DOMU

ZLATOPOROČENCA NA LADJI

„Čas je kar prehitro minil...“

Na Ladji pri Medvodah sta pred dnevi praznovala zlato poroko Albin Ločniškar, rojen 1. marca 1897 in Julka, rojena 18. junija 1901. Spoznala sta se na vlakcu, ko sta se vsak dan vozila na delo v Ljubljano. Julka, doma iz Stanežič, je s 17 leti pričela delati v pivovarni Union. Po poroki, 10. novembra 1924 pa je, kot je bila takrat navada, prenehala hoditi v službo in odslej skrbela le za dom.

• V zakonu se jima je rodilo sedem otrok: štirje sinovi in tri hčere, od katerih sta punčka in fantek že kmalu po rojstvu umrla. Težko sta se prebijala skozi življenje, zaslužil je le oče Albin, ki je dolga leta služboval v bližnji tovarni celuloze. Nazadnje je opravljal delovno mesto skladiščnika, leta 1952 pa je bil upokojen. Ker pokojnina ni bila kdovekaj prida, je še vrsto let delal honorarno. Mati Julka pa je skrbno obdelovala njivo, ki sta jo vzela v najem, in vrt, da sta lahko preživljala številno družino.

• »Še sreča, da so bili otroci tako pridni, saj so hodili z menoj nabirat jagode, gobe, redili smo kozo, zajce in smo se le prerinili skozi«, je povedala mati Julka.

• Med vojno sta pomagala partizanom, katerim sta se priključila sin in hčerka. Najhujše trenutke sta preživljala, ko je bila hčerka ujeta in zaprta v Begunjah, toda vse se je srečno izteklo in se je vrnila domov.

• Na slavlju ob zlati poroki so se zbrali vsi otroci (o katerih sta še sedaj polna hvale) in jima poklonili televizor, ki jima bo jesen življenja še polepšal.

• »Čas v zakonu nama je kar prehitro minil, saj sva se lepo razumela, pa tudi zdrava sva bila. Vsako leto greva na morje, obdelujeva vrt in kar sama poskrbiva, da nama ni dolgčas. Seveda, tudi to je del najinega zdravja, saj naju delo krepi. Otroci naju redno obiskujejo in kar lepo se imava«, je ob slovesu dejala mati Julka, oče Albin pa je dodal: »Pa na kratko napišite!«

Franci Rozman



REPORTAŽA

NAŠ REPORTER NA VOLIŠČU

„Ne bo nam žal, da smo jih izvolili!“

Roko na srce — s pretirano prazničnim vzdušjem se na volišču št. 1 v KS Milana Majena nismo mogli pohvaliti, zato pa so bili odgovori, ki smo jih dobili na zastavljena vprašanja, odkriti in zelo konstruktivni.

• Predno pa vas seznanimo s tem, kaj te volitve pomenijo našim občanom, pa napišimo še malo kritike.

• Zavedamo se sicer, da nikoli ne bodo vsi volivci glasovali »za«, toda prizadelo nas je početje nekaterih občanov. Prišli so namreč naravnost k mizi, za katero je sedela volivna komisija in ne da bi vprašali, kako se sploh voli, napisalo energično in jezno na volilnico »proti«, se obrnili in brez pozdrava odšli. K sreči takšnih ni bilo veliko, toda...

• Sedaj se pa končno pogovorimo z občani — zaradi tega smo tudi prišli na volišče.

• Marija Golja nam je povedala, da je prvič volila po osvoboditvi, kajti pred vojno v stari Jugoslaviji žene niso imele volivne pravice.

• »Ja, ja! To pa napišite. Tiste volitve po vojni so bile nekaj izrednega. Za vse nas so pomenile, da je svoboda zares prišla. Da je Jugoslavija zares naša in da volimo našo vlado. Če bi vi videli tisto vzdušje med ljudmi in veselje, ko so prišli na volišče. Čudi me, da danes tega ni več, vsaj v taki meri ne.«

• Franc Lesar je prvič volil že v stari Jugoslaviji.

»Čudne stvari so se dogajale takrat. Zivel sem namreč v Beogradu in so nas kar na cesti pobrali in napotili na volišča. Z ničemer nismo bili seznanjeni. Enostavno smo volili in na svidenje!«

• Med delegati na kandidatni listi smo prebrali tudi ime Tomaža Šavnika, ki je obenem tudi najmlajši delegat, saj ima 21 let...

• »Osnovna naloga posameznega delegata po mojem mnenju je ta, da se sproti izobražuje in usposablja, da lahko čimbolj strokovno sodeluje in odloča. Druga naloga, tudi enako bistvena, pa je ta, da skuša zbrati čimveč mnenj občanov, da zasleduje dogajanja na določenem področju, kajti le tako bo lahko koristen v svoji delegaciji.

Vsekakor pa se delegati moramo zavedati, kako odgovorno in pomembno delo nas čaka,« nam je povedal Tomaž.

• In ne na zadnje, tu je Zdravko Zore, osemnajstletni mladinec, ki je danes prvič volil. Iz pogovora z njim smo ugotovili, da dobro ve, zakaj je volil.

• »Prepričan sem, da bodo delegati resnični zastopniki naših mnenj in potreb. Normalno je tudi, da se morebitnim napakam včasih ne bo dalo ogniti, toda prepričan sem, da bodo probleme dobro reševali in da nam ne bo žal, da smo jih izvolili.«

Tako je torej bilo v krajevni skupnosti Milana Majena. Dodajmo le še to, da se je volitev udeležilo 92,7 odstotka od vseh upravičencev.

Toni Perić

CLUB
SLOVIN
šampion '74



Kmetijska zadruga
Medvode

ZELI SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1975 VSEM
KMETOM IN OSTALIM
OBCANOM

tribuna 13